YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

21 päivänä kesäkuuta 2007 *

Asiassa C-259/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Rechtbank te Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 8.6.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.6.2005, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiassa, jossa vastaajana on

Omni Metal Service,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (esittelevä tuomari), M. Ilešič ja E. Levits,

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies J. Swedenborg,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 7.9.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Omni Metal Service, edustajinaan advocaat R. Sinke ja advocaat B. Veldhoven,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster ja M. de Mol sekä P. van Ginneken,

– Portugalin hallitus, asiamiehinään L. Fernandes ja M. Ribes,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään M. Konstantinidis, avustajinaan advocaat P. Kugel, advocaat T. Ormond ja advocaat P. Kuypers,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.2.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1.2.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 (EYVL L 30, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 28.12.201 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, s. 1; jäljempänä asetus N:o 259/93), tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty rikosasiassa, jossa on vastaajana Omni Metal Service, jota syytetään siitä, että se vei sähkökaapelijätteitä Espanjasta Kiinaan Alankomaiden kautta ilman, että se teki tästä siirrosta ennakkoilmoitusta Alankomaiden viranomaisille.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 259/93 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tätä asetusta sovelletaan jätteiden siirtoihin Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä.

– –

3. a) Sellaisten jätteiden siirrot, jotka on tarkoitettu ainoastaan hyödynnettäväksi ja jotka sisältyvät liitteeseen II, eivät myöskään kuulu tämän asetuksen säännösten soveltamisalaan, lukuun ottamatta jäljempänä mainittujen b, c, d ja e alakohdan, 11 artiklan ja 17 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä – –"

4 Asetuksen N:o 259/93 liitteessä II, jonka otsikko on "Vihreä jäteluettelo", säädetään seuraavaa:

"Jätteitä ei siitä huolimatta, että ne on mainittu tässä luettelossa, saa siirtää vihreinä jätteinä, jos ne ovat siinä määrin muiden aineiden saastuttamia, että a) jätteisiin liittyvä riski on riittävän suuri niiden sisällyttämiseksi keltaiseen tai punaiseen luetteloon, tai b) jätteen talteen ottaminen ympäristön kannalta turvallisella tavalla estyy.

GA. Kiinteät metalliset metalli- ja metalliseosjätteet

– –

Seuraavat jalometallien ja niiden seosten jätteet ja romu:

GA 120 7404 00 Kuparijätteet ja -romu

– –

GC. Muut metalleja sisältävät jätteet

GC 010 Sähkölaitteiden jätteet, jotka sisältävät vain metalleja tai metalliseoksia

GC 020 Elektroniikkaromu (kuten painetut piirilevyt, elektroniset komponentit, johdot jne.) ja talteen otetut elektroniset komponentit, jotka soveltuvat perus- ja jalometallien hyödyntämiseen

– –

GH. Kiinteät muovijätteet

Muun muassa seuraavat:

GH 010 3915 Muovijätteet, -leikkeet ja -romu

– –

GH 013 ex 3915 30 – vinyylikloridipolymeereistä

– –"

Asetuksen N:o 259/93 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Liitteessä II lueteltujen jätteiden osalta komissio antaa ennen tämän asetuksen soveltamispäivämäärää jokaisen maan, johon OECD:n päätöstä [taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön 30.3.1992 tekemä päätös hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta] ei sovelleta, tiedoksi kyseisessä

liitteessä olevan luettelon jätteistä ja pyytää niiltä kirjallista vahvistusta, ettei näitä jätteitä tarkasteta vastaanottavassa valtiossa ja että valtio hyväksyy näiden jätteiden siirron ilman, että liitteeseen III ja IV sovellettavia valvontamenettelyjä noudatetaan, tai ilmoittaa noudatetaanko näiden jätteiden suhteen mainittuja menettelyjä vai 15 artiklassa säädettyä menettelyä.

– –

2. Kun liitteessä II lueteltuja jätteitä viedään, jätteet on oltava osoitettu hyödyntämistoimenpiteisiin laitoksissa, jotka toimivat tai joilla on lupa toimia jätteen tuontimaassa sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla. – –

– –

8. Kun liitteessä III ja IV lueteltuja hyödynnettäväksi tarkoitettuja jätteitä ja jätteitä, joita ei ole vielä kirjattu liitteeseen II, III tai IV, viedään sellaisiin maihin tai sellaisten maiden kautta, joihin OECD:n päätöstä ei sovelleta:

– sovelletaan 15 artiklaa, 3 kohtaa lukuun ottamatta, soveltuvin osin,

– perusteltuja vastalauseita voidaan esittää ainoastaan 7 artiklan 4 kohdan mukaan,

jollei 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja tämän artiklan 4 tai 6 kohdassa tai 15 artiklassa säädetyn valvontamenettelyn perusteella tehtyjen kahdenvälisten tai monenvälisten sopimusten määräyksistä muuta johdu."

6 Asetuksen N:o 259/93 15 artiklassa määritellään menettely, jota sovelletaan huolehdittavaksi tarkoitettujen jätteiden vientiin. Tämä menettely edellyttää muun muassa ilmoitusta kauttakulkuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

7 Asetuksen N:o 259/93 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Sellaiset jätteiden siirrot ovat laittomia, jotka:

a) suoritetaan ilman, että ilmoitusta on toimitettu kaikille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen mukaisesti,

_ _"

8 Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 mukaisista tiettyihin OECD:n päätöksen C(92) 39 lopullinen soveltumisalaan kuulumattomiin maihin suuntautuvien tiettyjen jätelajien siirtojen valvontamenettelyistä 12.7.1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1547/1999 (EYVL L 185, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2118/2003 (EUVL L 318, s. 5), säädetään, kuten sen liitteestä D käy ilmi, että asetuksen N:o 259/93 liitteessä II oleviin koodeihin GA 120 740400 ja GC 020 sekä siinä olevaan luokkaan GH kuuluvien jätteiden siirrot hyväksytään Kiinassa ottamatta käyttöön mitään asetuksessa

N:o 259/93 säädettyä valvontamenettelyä, mutta niihin sovelletaan pakollista China National Import and Export Commodities Inspection Corporationin ennakkotarkastusta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

9 Omni Metal Service -yhtiötä, joka on sijoittautunut Ranskaan, vastaan on nostettu Rechtbank te Rotterdamissa syyte ympäristön hoidosta annetun lain (Wet milieubeheer) 10.60 §:n 1 momentin ja asetuksen N:o 259/93 26 artiklan ensimmäisen kohdan, kun niitä luetaan yhdessä, perusteella.

10 Tätä yhtiötä moititaan siitä, että se vei asetuksen N:o 259/93 säännösten vastaisesti noin 15.3.2004 Espanjasta Kiinaan Rotterdamin kautta 17 konttia, jotka sisälsivät sähkökaapeliromua (kaapelit koostuivat kuparisisuksesta, jota ympäröi PVC-vaippa, ja niiden halkaisija vaihteli 15 senttimetriin asti), joka oli tarkoitettu käsiteltäväksi uudelleenkäyttöä varten, ilman, että se teki tästä kuljetuksesta ilmoitusta toimivaltaisille viranomaisille.

11 Openbaar Ministerie (syyttäjäviranomainen) katsoo, että koska nämä jätteet eivät koostuneet kotitaloudessa käytettävistä johdoista tai kaapeleista vaan halkaisijaltaan suurista maakaapeleista, jotka on tarkoitettu sähkön kuljettamiseen, ne eivät ole vihreän jäteluettelon koodissa GC 020 tarkoitettua elektroniikkaromua. Koska kuparin ja PVC:n yhdistelmää, jota ei ole eroteltu, ei myöskään mainita tässä luettelossa eikä asetuksen N:o 259/93 liitteissä III tai IV tarkoitetuissa luetteloissa ja koska siirron on tarkoitus tapahtua valtioon, joka ei ole OECD:n jäsen, ilmoitus olisi pitänyt tehdä erityisesti Alankomaiden viranomaiselle sen kauttakulkuvaltion viranomaisen asemassa, kuten kyseisen asetuksen 15 artiklan ja 17 artiklan 8 kohdan säännöksistä, kun niitä luetaan yhdessä, käy ilmi.

12 Openbaar Ministerie katsoo, että tätä tulkintaa on noudatettava, kun otetaan huomioon yhtäältä, että sellaisten jätteiden luokkia, joiden siirroista ei säädetä asetuksessa N:o 259/93, on tulkittava suppeasti, ja toisaalta, mitä asiassa C-192/96, Beside ja Besselsen, 25.6.1998 annetussa tuomiossa (Kok. 1998, s. I-4029, 32 ja 34 kohta) todetaan.

13 Omni Metal Service sen sijaan katsoo, että pääasiassa kyseessä oleva romu kuuluu edellä mainittuun koodiin GC 020, koska vain kaapeleiden koostumus on ratkaiseva tällaista luokittelua varten eikä niiden halkaisija tai alkuperä. Lisäksi lähettäjävaltiossa Espanjassa on Omni Metal Servicen mukaan noudatettu käytäntöä, jonka mukaan silloin, kun on kyse vihreässä luettelossa mainittujen eri jätteiden yhdistelmästä, niiden on katsottava kuuluvan tähän luetteloon ja näin ollen on sovellettava siinä tarkoitettua menettelyä. Kiinassa noudatettu politiikka on Omni Metal Servicen mukaan samankaltainen, koska tässä kolmannessa valtiossa edellytetään tuonneilta, kun on kyse kuparin ja PVC:n yhdistelmästä, China National Import and Export Commodities Inspection Corporationin lähettäjämaassa ennakolta suorittamaa tarkastusta.

14 Näissä olosuhteissa Rechtbank te Rotterdam päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko nyt kysymyksessä olevien kaltainen kaapeliromu (osassa halkaisija on 15 cm) katsoa 'elektroniikkaromuksi (kuten johdot jne.)', sellaisena kuin se on mainittu vihreän luettelon koodissa GC 020?

2) Jos yhteisöjen tuomioistuin antaa ensimmäiseen kysymykseen kieltävän vastauksen, voidaanko tai täytyykö vihreän luettelon aineiden yhdistelmä, jota ei ole sellaisenaan mainittu luettelossa, katsoa vihreän luettelon aineeksi ja voiko aineiden yhdistelmän kuljetus hyödynnettäväksi tapahtua ilman, että siinä olisi sovellettava ilmoitusmenettelyä?

3) Onko tässä yhteydessä tarpeen, että nämä jätteet tarjotaan ja kuljetetaan erikseen?"

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen kysymys

15 Alustavasti on muistutettava, että kun yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä on ennakkoratkaisupyyntö, sen tehtävänä on selventää kansalliselle tuomioistuimelle yhteisön säännösten ulottuvuutta, jotta tämä kansallinen tuomioistuin voi soveltaa näitä säännöksiä asianmukaisella tavalla tosiseikkoihin, jotka sen käsiteltäväksi on saatettu, eikä soveltaa näitä säännöksiä itse, mikä johtuu varsinkin siitä, ettei yhteisöjen tuomioistuimella välttämättä ole kaikkia tähän tarvittavia tietoja.

16 EY 234 artiklassa tarkoitetulla ennakkoratkaisumenettelyllä luodaan nimittäin puitteet kansallisten tuomioistuinten ja yhteisöjen tuomioistuimen väliselle läheiselle yhteistyölle, joka perustuu tehtävien jakoon niiden välillä, ja tämä menettely

muodostaa välineen, jonka avulla yhteisöjen tuomioistuin esittää kansallisille tuomioistuimille ne yhteisön oikeuden tulkintaan liittyvät seikat, joita ne tarvitsevat ratkaistakseen niiden käsiteltäviksi saatetut asiat (yhdistetyt asiat C-260/00–C-263/00, Lohmann ja Medi Bayreuth, tuomio 7.11.2002, Kok. 2002, s. I-10045, 27 kohta).

17 Yhteisöjen tuomioistuin ei sen sijaan ole toimivaltainen määrittämään pääasian tosiseikastoa tai soveltamaan kansallisiin toimiin tai tilanteisiin yhteisön säännöksiä, joita se tulkitsee, koska nämä kysymykset kuuluvat kansallisen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan (ks. mm. yhdistetyt asiat C-175/98 ja C-177/98, Lirussi ja Bizzaro, tuomio 5.10.1999, Kok. 1999, s. I-6881, 38 kohta ja asia C-318/98, Fornasar ym., tuomio 22.6.2000, Kok. 2000, s. I-4785, 32 kohta).

18 Näin ollen ensimmäinen kysymys on ymmärrettävä siten, että siinä tiedustellaan, onko vihreän jäteluettelon koodia GC 020 tulkittava siten, että se kattaa sähköjohdot, ja jos on, niin millä edellytyksillä.

19 Tältä osin kyseisen koodin sanamuodosta käy ilmi, että siihen kuuluvat jätteet ovat elektroniikkaromua ja talteen otettuja elektronisia komponentteja, jotka soveltuvat metallien hyödyntämiseen. Kuten Alankomaiden hallitus on korostanut, johdot puolestaan mainitaan vain esimerkkinä tällaisesta elektroniikkaromusta.

20 Kuten kyseinen hallitus ja komissio ovat aivan oikein väittäneet ja toisin kuin Omni Metal Service on katsonut, tästä johtuu, että koodissa GC 020 tarkoitetaan yksinomaan elektroniikkalaitteista peräisin olevia johtoja. Tätä koodia ei sen sijaan sovelleta silloin, kun kyseessä ovat muun tyyppiset johdot, muun muassa johdot, jotka ovat peräisin elektroniikkalaitteista tai sähkölaitteista, koska vihreän jäteluettelon koodissa GC 010 täsmennetään lisäksi nimenomaisesti tällaisista laitteista peräisin olevien jätteiden osalta, että ne kuuluvat tähän koodiin vain siltä osin kuin ne sisältävät vain metalleja tai metalliseoksia.

21 Vaikka kansallisen tuomioistuimen pääasiassa kyseessä olevista kaapeleista toimittamat kuvaukset vaikuttavat luonteeltaan sellaisilta, että niissä viitataan siihen, että kyseessä eivät ole johdot, jotka ovat kuuluneet elektroniikkalaitteisiin, Omni Metal Service väitti istunnossa, että näitä kaapeleita ei millään tavoin ollut tarkoitettu vain sähkön siirtämiseen maan alla, kuten Alankomaiden hallitus katsoo, vaan että ne olivat todellakin peräisin tällaisista elektronisista laitteista.

22 Kuten tämän tuomion 15–17 kohdassa muistutetaan, tosiseikkojen määrittäminen, joka tältä osin on tehtävä, kuuluu kuitenkin kansallisen tuomioistuimen toimivaltaan.

23 Edellä todetun valossa ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 259/93 liitteessä II olevan vihreän jäteluettelon koodia GC 020 on tulkittava siten, että sähköjohdot kuuluvat siihen vain sillä edellytyksellä, että ne ovat peräisin elektroniikkalaitteista.

Toinen ja kolmas kysymys

24 Alustavasti on todettava, että pääasia koskee sellaisten sähkökaapeleiden vientiä, jotka koostuvat kuparisisuksesta, jota ympäröi PVC-vaippa, eikä tällaisten sisusten tai vaippojen vientiä, jos ne on ennalta eroteltu toisistaan.

25 Näin ollen kansallisen tuomioistuimen toinen ja kolmas kysymys on ymmärrettävä siten, että niissä halutaan tietää, onko asetusta N:o 259/93 tulkittava siten, että tämän asetuksen nojalla käyttöön otettua siirtojärjestelyä sovelletaan vihreässä jäteluettelossa mainittujen jätteiden osalta sellaiseen yhdistelmäjätteeseen, jota tosin ei mainita tässä luettelossa mutta joka muodostuu kahden tässä luettelossa mainitun aineen yhdistelmästä.

26 Alankomaiden ja Portugalin hallitusten mukaan tähän kysymykseen on vastattava kieltävästi. Omni Metal Service sen sijaan pysyy päinvastaisessa kannassaan, jonka se on jo esittänyt kansallisessa tuomioistuimessa ja jonka mukaan tällaisen yhdistelmäjätteen on kuuluttava vihreään jäteluetteloon sovellettavaan järjestelmään.

27 Komissio puolestaan väittää, että kysymys, joka koskee sitä, voidaanko vihreässä jäteluettelossa mainittujen aineiden yhdistelmä siirtää ilman ennakkoilmoitusta, riippuu jokaisen yksittäistapauksen olosuhteista. Komission mukaan ilmoitusvelvollisuudesta vapauttaminen olisi hyväksyttävää muun muassa siinä tapauksessa, että vastaanottajavaltio hyväksyy kyseessä olevat jätteet niiden hyödyntämistä varten, jos kaikki asianomaiset aineet mainitaan vihreässä jäteluettelossa ja jos eri jätteiden saastumisen aste ei ole esteenä tälle.

28 Sen sijaan asetuksen N:o 259/93 liitteessä II olevasta johdanto-osasta voidaan komission mukaan päätellä, että vihreän jäteluettelon järjestelmää ei sovelleta silloin, kun ympäristöön kohdistuva vaara on liian suuri tai kun kyseessä olevia eri aineita ei ole mahdollista ottaa talteen tarkoituksenmukaisella tavalla. Komissio katsoo pääasiassa, että ilmoitusta edellytettiin, koska PVC ei ole aina ympäristölle vaaratonta.

29 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on aikaisemmin todennut, erityisesti asetuksen N:o 259/93 johdanto-osan kuudennesta ja yhdeksännestä perustelukappaleesta ilmenee, että jäsenvaltioiden välisellä jätteiden siirtojen valvonta- ja tarkastamisjärjestelmällä, joka tässä asetuksessa toteutettiin, vastataan tarpeeseen säästää, suojata ja parantaa ympäristön laatua sekä pyritään siihen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat ryhtyä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi (ks. asia C-187/93, parlamentti v. neuvosto, tuomio 28.6.1994, Kok. 1994, s. I-2857, Kok. Ep. XV, s. 289, 18 kohta).

30 Asetuksen N:o 259/93 johdanto-osan 11. ja 12. perustelukappaleessa puolestaan vahvistetaan, että tässä asetuksessa käyttöön otetuilla tarkastuksilla ja valvonnalla pyritään suojaamaan ympäristöä paitsi yhteisössä, myös kolmansissa maissa, joihin jätteet yhteisöstä viedään.

31 Se seikka, että hyödynnettäväksi tarkoitettujen ja vihreässä jäteluettelossa mainittujen jätteiden siirtoihin jätetään yleensä poikkeuksellisesti soveltamatta asetuksen N:o 259/93 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyjä valvontamenettelyitä, selittyy sillä, kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 14. perustelukappaleessa korostetaan, että tällaisten jätteiden ei tavallisesti pitäisi merkitä vaaraa ympäristölle, jos ne hyödynnetään sääntöjen mukaisesti vastaanottajavaltiossa. Tästä täsmennyksestä käy ilmi, että yhden jätetyypin merkitseminen tähän luetteloon ja sen jääminen täten asetuksella N:o 259/93 käyttöön otetun valvonta- ja tarkastamisjärjestelmän

ulkopuolelle on sellaisen etukäteen suoritettavan tutkimisen tulos, jonka päätteeksi on todettu, ettei tällaista vaaraa ole.

32 Edellä todetun valossa on katsottava, että joustavinta järjestelmää, jota kyseisessä vihreässä jäteluettelossa mainittuihin jätteisiin voidaan soveltaa ja jonka mukaan niihin ei sovelleta keskeisimpiä asetuksella N:o 259/93 käyttöönotettuja valvonta- ja tarkastamismenettelyitä, ei pääsääntöisesti voida ulottaa koskemaan jätteitä, joita ei mainita tässä luettelossa.

33 Erityisesti siitä seikasta, että jäte muodostuu kahdesta aineesta, jotka erikseen tarkasteltuina voivat olla vihreässä jäteluettelossa mainittuja jätteitä, ei voi olla automaattisesti seurauksena, että tällainen yhdistelmäjäte kuuluu tähän luetteloon. Olosuhteet, joissa jätteiden käsittely voi tapahtua, ja jätteiden käsittelemiseen liittyvät mahdolliset ympäristöriskit eivät välttämättä ole samat silloin, kun asianomainen jäte on usean aineen yhdistelmä, kuin silloin, kun jokainen näistä aineista muodostaa erillisen jätteen.

34 Tältä osin on lisäksi todettava, että yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että vihreässä jäteluettelossa mainittujen jätteiden sekoitus voi kuulua asetuksen N:o 259/93 keltaisessa luettelossa tarkoitettuun luokkaan "AD 160 yhdyskunta/kotitalousjätteet", ja lisännyt, että nämä jätteet voivat kuulua tähän vihreään luetteloon vain, jos ne kerätään erikseen tai lajitellaan asianmukaisella tavalla (ks. tältä osin em. asia Beside ja Besselsen, tuomion 30 ja 31 kohta).

35 Sitä suuremmalla syyllä jäte, joka muodostuu kahden vihreässä jäteluettelossa mainitun pääasiallisen aineen pysyvästä yhdistelmästä eikä pelkästä näiden aineiden satunnaisesta sekoituksesta, ei voi kuulua kyseiseen luetteloon, paitsi jos se mainitaan siinä nimenomaisesti.

36 Komission ehdottamaa lähestymistapaa ei voida noudattaa.

37 Ensimmäiseksi tämä lähestymistapa ei ole yhteensopiva asetuksella N:o 259/93 asetettujen tavoitteiden kanssa siltä osin kuin tällä asetuksella pyritään, kuten tämän tuomion 28–33 kohdassa todetaan, siihen, että johonkin jätetyyppiin jätetään soveltamatta siinä säädettyjä tarkastamis- ja valvontajärjestelmiä vain silloin, kun tämä jätetyyppi merkitään vihreään jäteluetteloon sellaisen alustavan tutkinnan päätteeksi, joka koskee kyseisen jätteen käsittelyyn ja käsittelemiseen liittyviä ympäristöriskejä.

38 Toiseksi ja kuten Alankomaiden hallitus on aivan oikein korostanut, komission ehdottaman kaltainen tapauskohtainen lähestymistapa olisi omiaan aiheuttamaan oikeudellista epävarmuutta sekä taloudellisille toimijoille, jotka ensimmäisinä joutuisivat suorittamaan valintoja tältä osin ja vastaamaan niihin liittyvistä riskeistä, että jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

39 Kun otetaan huomioon tämän lähestymistavan aiheuttamat epävarmuudet, se olisi myös omiaan haittaamaan tavoitetta, joka on ollut yhteisön lainsäätäjällä, joka valitessaan asetuksen jätteiden siirtoa koskevan lainsäädännön toteuttamiskeinoksi halusi erityisesti taata tämän lainsäädännön samanaikaisen ja yhdenmukaisen soveltamisen kaikissa jäsenvaltioissa, koska tällainen yhdenmukaistaminen koskee paitsi niitä aineellisia edellytyksiä, joiden vallitessa siirrot voidaan toteuttaa, myös näihin siirtoihin sovellettavaa menettelyä (asia C-324/99, DaimlerChrysler, tuomio 13.12.2001, Kok. 2001, s. I-9897, 34 ja 67 kohta).

40 Kolmanneksi komission näin ollen puoltamaa väitettä ei voida perustella asetuksen N:o 259/93 sanamuodolla. Erityisesti ja toisin kuin komissio ehdottaa, asetuksen

N:o 259/93 liitteessä II olevalla johdanto-osalla ei voida perustella väitettä, jonka mukaan jätteeseen, jossa yhdistyvät kaksi vihreässä jäteluettelossa mainittua ainetta, olisi sovellettava kyseisessä luettelossa mainittuja jätteitä varten säädettyä järjestelmää siltä osin kuin tästä ei aiheudu kohtuutonta riskiä ympäristölle tai siltä osin kuin kyseessä olevia eri aineita ei ole mahdollista ottaa talteen tarkoituksenmukaisella tavalla.

41 Ei nimittäin voida vain rinnastaa kyseisessä johdanto-osassa tarkoitettua tilannetta, joka koskee tapausta, jossa jokin jäte on "muun" aineen "saastuttama", tapaukseen, jossa jäte muodostuu kahdesta aineesta, jotka molemmat ovat jätteen olennaisia ja keskeisiä ainesosia.

42 Kaiken edellä todetun valossa toiseen ja kolmanteen kysymykseen on aiheellista vastata, että asetusta N:o 259/93 on tulkittava siten, että siitä seikasta, että yhdistelmäjäte muodostuu kahdesta aineesta, jotka molemmat mainitaan tämän asetuksen liitteessä II olevassa vihreässä jäteluettelossa, ei seuraa, että tällä asetuksella perustettua järjestelmää, joka koskee luettelossa mainittuja jätteitä, sovelletaan kyseiseen yhdistelmäjätteeseen.

Oikeudenkäyntikulut

43 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1.2.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93, sellaisena kuin se on muutettuna 28.12.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001, liitteessä II olevan vihreän jäteluettelon koodia GC 020 on tulkittava siten, että sähköjohdot kuuluvat siihen vain sillä edellytyksellä, että ne ovat peräisin elektroniikkalaitteista.**

2) **Asetusta N:o 259/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2557/2001, on tulkittava siten, että siitä seikasta, että yhdistelmäjäte muodostuu kahdesta aineesta, jotka molemmat mainitaan tämän asetuksen liitteessä II olevassa vihreässä jäteluettelossa, ei seuraa, että tällä asetuksella perustettua järjestelmää, joka koskee luettelossa mainittuja jätteitä, sovelletaan kyseiseen yhdistelmäjätteeseen.**

Allekirjoitukset